

*Драгана Црљић, школски библиотекар
ЈУ ОШ „Лијешиће“ у Лијешићу*

*Бојана Шашлић, школски библиотекар
ЈУ ОШ „Свети Сава“ у Броду*

ЧИТАЛАЧКЕ НАВИКЕ УЧЕНИКА ОСНОВНИХ ШКОЛА НА ПРОСТОРУ ОПШТИНЕ БРОД¹²¹

Резиме

Ученици се читањем развијају интелектуално, емоционално, па и друштвено. У подстицању љубави према читању и књигама важна је улога школе, библиотеке, породице и окружења. Истраживања која показују ниво читалачких навика ученика основне школе свакако су у служби релевантних фактора који нам указују на однос ученика према читању. С тим у вези, провели смо истраживање у којем смо покушали доћи до детаљнијих сазнања о читалачкој култури ученика. Спроведена је анкета којом је обухваћено мишљење дијела наставника (школски фактор), родитеља (породични фактор) и мишљење самих ученика основношколског узраста (објекта истраживања) на тему читања и читалачких навика. Анкетом је обухваћено пет циљних група у двије школе, а то је: мишљење учитеља и наставника српског језика и књижевности, мишљење родитеља ученика првог разреда, мишљење родитеља ученика од другог до деветог разреда, мишљење ученика другог разреда и мишљење ученика од трећег до деветог разреда.

Циљ рада је истражити читалачке навике ученика основних школа општине Брод, као и факторе који утичу на развој ових навика. Такође, након анализе анкета, планирано је споровести низ активности којим ће недостаци бити исправљени или ублажени.

Кључне ријечи: читалачке навике, основна школа, библиотека, читање, истраживање, анкета.

1. УВОД

Читалачке навике представљају једну од основних компоненти образовања која утиче на развој когнитивних, емоционалних и социјалних вјештина код ученика. Редовно читање позитивно утиче и на школски успјех. Међутим, актуелни трендови показују да дјеца све

¹²¹ Рад презентован на једнодневном семинару континуиране едукације школских библиотекара „Школске библиотеке – образовањем до стручности“, који је одржан 2024. године.

мање времена проводе за књигом. Чињеница је да је присутност дигиталних садржаја један од основних узрока оваквог стања. Друштвене мреже, видео-игре и други облици забаве су конкурентнији у односу на књигу. Морамо признати да то већ одавно није ништа ново.

ОШ „Лијешће“ датира из 1870. године уз претходну интервенцију Црквеног одбора гдје је исказана потреба за оснивањем школе. Ова школа је 1. јануара 1984. год. прикључена као подручна школа новоформираном ОУР-у ОШ „Бошко Буха“ у Босанском Броду. У каснијем периоду, 2006. год. на приједлог Скупштине општине Брод, а одлуком Владе Републике Српске, основана је као Основна школа „Лијешће“ и уписана у Мрежу школа РС. Кроз историју, она је доживјела бројне изазове, али је ипак опстала као важан просвјетни светионик Лијешћа и околних села. Данас школа броји 167 ђака заједно са подручним школама.

Иако Основна школа „Лијешће“ има дугу традицију, библиотека ове школе почиње са радом тек у октобру 2021. год. Тренутно располаже библиотечким фондом од око 4200 наслова. У библиотеци Основне школе „Лијешће“ је запослен један библиотекар и свакодневно се ради на оспособљавању и стручном развоју библиотеке.

ОШ „Свети Сава“ је као Народна основна школа почела са радом 6. децембра 1880. год. У Броду су и прије тога, али и истовремено, постојале школе које су организоване кроз рад вјерских заједница. Одмах је у склопу народне школе радила и библиотека за ученике и учитеље која ради све до данас, али је пролазила кроз успоне и падове. Најстарији сачувани уџбеник је „Земљописна почетница“ из 1875. год. Најстарији печат на публикацији у школској библиотеци и њен инвентарни број потичу из 1927. године.

Данас је у школској библиотеци више од 23 000 књига, а у школи 777 ђака заједно са подручним одјељењима у Колибама и Зборишту, које у својим просторијама имају приручне ученичке библиотеке.

Истраживање у виду анкете које смо провели у двије школе на простору општине Брод (ОШ „Лијешће“ у Лијешћу и ОШ „Свети Сава“ у Броду) организовано је у циљу бољег увида у стварно стање када су у питању читалачке навике ученика основне школе. Наиме, добили смо резултате из двије различите средине (руралне и урбане), двије школе са различитим условима, бројем ђака итд.

Анкетно испитивање је у обје школе спроведено на пет циљних група:

1. Анкета за наставнике;
2. Анкета за родитеље ученика првог разреда;
3. Анкета за родитеље ученика од другог до деветог разреда;
4. Анкета за ученике другог разреда;
5. Анкета за ученике од другог до деветог разреда.

2. СТАТИСТИЧКА АНАЛИЗА ЗА ОШ „ЛИЈЕШЋЕ“

Ова анализа је спроведена у оквиру *Форме* програма, гдје су направљени анкетни линкови и прослијеђени испитаницима у вибер групе.

2.1. Анкета за наставнике

Ова група је обухватила учитеље од првог до петог разреда и наставнике српског језика и књижевности.

А) Помињање књижевних дјела која нису обавезна у лектури

Резултатати показују да већина наставника (67%) повремено помиње књижевна дјела која нису обавезна у лектури, док их 33% често помиње. Ниједан наставник не помиње додатна дјела свакодневно или да потпуно изоставља помињање.

Закључак: Иако неки наставници повремено истичу додатна књижевна дјела, што је разумљиво с обзиром на то да су у питању млађи узрасти, постоји простор за учешће и укључивање додатних материјала што би могло додатно мотивисати ученике.

Б) Примјећивање књига код ученика

Тридесет три процента наставника ријетко виђа књиге код својих ученика, док 17% никад, понекад, често, свакодневно.

Закључак: Ученици прилично нередовно узимају књиге.

В) Помињање књига које нису познате међу наставницима

Око 50% наставника ријетко или никад (33%) не чује ученике да причају о књигама које сами нису читали, док један наставник повремено чује такве разговоре.

Закључак: Ово указује на релативно низак степен интересовања ученика за књиге које нису познате наставницима. Ово може указивати на потребу за већим бројем разноврсних наслова у школским библиотекама.

Г) Подстицање читања као помоћ писменим задацима и усменом изражавању

Већина наставника (83%) често користи рад на читању као начин за побољшање писмених задатака и усменог изражавања ученика, док један наставник ријетко то примјењује.

Закључак: Наставници препознају вриједност читања у развоју писмених и језичких вјештина ученика, што указује на позитиван утицај читања на њихов академски успјех.

Д) Улога школске библиотеке

Резултати показују да 50% наставника сматра да библиотека повремено помаже ученицима, док их 33% вјерује да свакодневно пружа подршку ученицима. Један наставник сматра да је често корисна.

Закључак: Наставници виде школску библиотеку као користан ресурс за ученике.

2.2. Анкета за родитеље ученика првог разреда

Ова група обухвата ученике првог разреда, а њих је у нашој школи само двоје.

А) Моје дијете је прије поласка у школу читало са одраслом особом сликовнице:

Сви испитаници (100%) су одговорили да су то радили „понекад“.

Закључак: сва дјеца су имала искуство читања са одраслом особом, али ниједно дијете то не ради редовно. Ово указује на прилику за охрабривање родитеља на читање са дјецом.

Б) Породица има полицу са књигама код куће и дијете их прегледа.

Сви испитаници су одговорили да се то дешава понекад.

Закључак: сва дјеца повремено прегледају књиге код куће. У том смислу је потребно радити на учесталости коришћења књига.

В) Чланови породице проналазе вријеме за читање.

Такође, опција „понекад“ је изабрана као одговор на ово питање.

Закључак: породице понекад налазе времена за читање, али нико не чита редовно.

Г) Породица чита вијести из новинских издања *Бродске новине, Дервентски лист, Посавске новине* итд.

Један родитељ је изабрао опцију „ријетко“, други родитељ опцију „никад“.

Закључак: половина породица не чита новине дјетету, док друга половина то чини ријетко.

Д) Моје дијете је добило на поклон сликовницу од одрасле особе.

Један родитељ је одговорио са „ријетко“, други „често“.

Закључак: Поклањање сликовница варира од „често“ до

„ријетко“. Резултати анкете показују да би требало радити додатно на читалачким навикама ученика првог разреда основне школе код једних, док је код других охрабрујуће и позитивно да дијете добија често сликовницу на поклон.

2.3. Анкета за родитеље ученика од другог до деветог разреда

Група обухвата по једно одјелење родитеља ученика од другог до деветог разреда.

А) Виђам своје дијете са књигом у руци

Четири родитеља, односно 5%, је изабрало опцију „никад“, два родитеља опцију ријетко и по 36 родитеља, односно 46% су бирали опцију „понекад“ и „често“.

Закључак: Већина родитеља виђа своје дијете са књигом у руци, док мањи проценат не виђа уопште или понекад.

Б) Моје дијете ми износи негативан став о читању

Резултати показују да 53% родитеља тврди да њихово дијете никад не износи негативан став о учењу, док то чини ријетко 22% ученика, понекад 24%, а често само један ученик.

Закључак: Већина ученика нема негативан став о читању, али ипак добар дио ученика негодује понекад или ријетко.

В) Моје дијете у разговору износи ставове које је могло прочитати на неким интернет порталима

Тридесет девет процената ученика, према мишљењу родитеља, то чини ријетко, 32% понекад, 21% никад, а 8% ученика ради то често.

Закључак: већина ученика ријетко и понекад износи ставове из медија, никад 16 ученика, а често или 8% шест ученика.

Г) Могу да чујем своје дијете у кући да чита наглас

Педесет један проценат ученика често то чини, понекад 35%, ријетко 12% и никад два ученика.

Закључак: већина ученика често и понекад читају наглас, док мањи проценат то чини ријетко или никад.

Д) Могу да чујем међу комшијама и фамилијом да вршњаци мога дјетета читају књиге

Тридесет шест процената родитеља је одговорило да је то ријетко, понекад 34% родитеља, често 17% и никад 13%.

Закључак: већина родитеља могу чути да вршњаци њиховог дјетета ријетко читају књиге, док мало мања (34%) родитеља тврде да

је то понекад или често (17%), а чак 13% нису никад чули да вршњаци њиховог дјетета читају књиге.

2.4. Анкета за ученике другог разреда

Група обухвата само ученике другог разреда.

А) Разумијем чему служи библиотека

Седамдесет један проценат ученика изјављује свакодневно да разумије чему служи библиотека, док 29% често разумију.

Закључак: овај резултат је позитиван јер ученици разумију чему служи библиотека.

Б) Одлазим у библиотеку за вријеме школског одмора

Четрдесет три процента или три ученика другог разреда никад не одлази у библиотеку током одмора, док 29% два ученика то чини повремено, 14% један ученик често посјећује библиотеку.

Закључак: овдје требамо узети у обзир и узраст ученика, али и то да је потребно мотивисати ученике на читање и посјете библиотеци.

В) Препознајем библиотекарку из моје школе

На ово питање 14% ученика је одговорило „понекад“, док 86% ученика „свакодневно“.

Закључак: већина ученика препознаје библиотекарку што указује на висок ниво њеног присуства или видљивости у школи.

Г) Вјерујем да ћу читати књиге кад порастем и бити културно дијете

Педесет седам процената ученика често вјерује да ће читати књиге и у зрелијем периоду живота, док 43% ученика вјерује да ће то радити свакодневно.

Закључак: Сви ученици вјерују да ће наставити да читају књиге у будућности. Ово указује на позитиван став о читању и култури.

Д) Учим код куће

Двадесет девет процената ученика изјављује да често учи код куће, док 71% то чини свакодневно.

Закључак: већина ученика учи код куће свакодневно што је показатељ добре радне навике код ученика. Нико није навео да не учи код куће што је позитиван резултат.

2.5. Анкета за ученике од трећег до деветог разреда

Ова група обухвата по једно одјелење ученика од трећег до деветог разреда.

А) Посјећујем школску библиотеку.

Четрдесет четири процента ученика посјећује библиотеку повремено, док њих 20% то чини ријетко, 20% често, 10% никад, а само 6% свакодневно. Ово указује да већина ученика није редовна у посјећивању библиотеке, што може указивати на мањак мотивације и интересовања.

Закључак: недовољна повезаност са школском библиотеком, већина ученика недовољно посјећује школску библиотеку.

Б) Вјерујем да ћу прочитати цијелу књигу кад је носим кући из библиотеке

Већина ученика вјерује да ће прочитати књигу коју понесу кући (34% често, 33% понекад), али мањи проценат чита редовно (19% свакодневно), док по 7% ученика бира опцију „никад“ и „ријетко“.

Закључак: Мотивација ученика за читање је промјенљива. Ученици углавном вјерују да ће прочитати књиге, али нема јасног континуитета у њиховим читалачким навикама.

В) Занима ме каквих све има књига у библиотеци.

34% ученика изражава интересовање за садржај библиотеке, док је 29% заинтересовано понекад. Постоји значајан проценат ученика (22%) који никад или ријетко изражавају интересовање.

Закључци: Већина ученика је заинтересована за фонд библиотеке, док проценат од 22% ученика није уопште заинтересовано што није занемариво.

Г) Одрасли од мене траже и очекују да читам књиге.

Тридесет девет процената ученика често доживљава очекивања одраслих да читају, док 21% свакодневно осјећа тај притисак, понекад 16%, ријетко 13% и никад 11%. Ово може утицати на став ученика о читању. Код једних може изазвати интересовање, код других отпор.

Закључак: Одрасли често имају очекивања од ученика, али то не даје увијек позитивне резултате. Потребно је да се ученици инспиришу, а не да на то гледају као на обавезу.

Д) Уживам у читању књига колико и у гледању филмова.

Двадесет један проценат свакодневно ужива у читању књига колико и у гледању филмова, често 21%, ријетко такође 21%, понекад

26% ученика, а никад 10%. Овај резултат показује да читање није доминантна активност у поређењу с другим облицима забаве.

Закључак: иако одређен број ученика ужива у читању књига, значајан број њих преферира друге облике забаве попут филмова.

3. СТАТИСТИЧКА АНАЛИЗА ЗА ОШ „СВЕТИ САВА“

Анкета је у овој школи проведена анонимно на класичан начин, путем поширића и резултати су добијени израчунавањем.

3.1. Анкета за наставнике

Анкетирани учитељи (5) и анкетирани наставници српског језика (3) представљају отприлике четвртину укупног броја предавача српског језика у школи школеке 2024/25. год. Било је планирано да се анкетају четири наставника али један наставник је одбио да испуни анкету.

РЕЗУЛТАТИ:

Теза: У своме раду ученицима често помињем и књижевна дјела за њихов узраст која нису у Наставном плану и програму.

Одговори: ПОНЕКАД 4 (50 %)
ЧЕСТО 4 (50 %)

Теза: Виђам код својих ученика на клупи или у рукама књиге за читање.

Одговори: РИЈЕТКО 4 (50 %)
ПОНЕКАД 4 (50 %)

Теза: Чујем да се међу ученицима прича о књизи коју не познајем.

Одговори: НИКАД 2 (25 %)
РИЈЕТКО 5 (62 %)
ПОНЕКАД 1 (13 %)

Теза: Увјерила сам се кроз свој рад да читање помаже мојим ученицима да пишу боље писмене задатке и лакше се усмено изражавају.

Одговори: ПОНЕКАД 2 (25 %)
ЧЕСТО 4 (50 %)
СВАКОДНЕВНО 2 (25 %)

Теза: Сматрам да школска библиотека, оваква каква јесте, помаже мојим ученицима у савладавању градива.

Одговори: ПОНЕКАД 3 (37 %)
ЧЕСТО 4 (50 %)
СВАКОДНЕВНО 1 (13 %)

Закључак: Ученике који се слабије изражавају, умјесто у библиотеку по књигу да читају, треба упућивати на вјежбе изражавања са вјештачком интелигенцијом. Радити више на видљивости понуде коју пружамо.

3.2. Анкета за родитеље ученика првог разреда

Анкета за родитеље ученика првог разреда је проведена прилично успјешно (17 родитеља, односно 94 %) јер само један родитељ није попунио анкету из нама непознатог разлога.

РЕЗУЛТАТИ:

Теза: Моје дијете је прије поласка у школу слушало одраслу особу како му чита сликовнице.

Одговори: ПОНЕКАД	4 (24 %)
ЧЕСТО	10 (58 %)
СВАКОДНЕВНО	3 (18 %)

Теза: Наша породица има полицу са књигама у кући и моје дијете их гледа или прелистава.

Одговори: НИКАД	3 (18 %)
РИЈЕТКО	4 (24 %)
ПОНЕКАД	5 (29 %)
ЧЕСТО	5 (29 %)

Теза: Чланови наше породице проналазе времена за читање.

Одговори: НИКАД	1 (5 %)
РИЈЕТКО	3 (18 %)
ПОНЕКАД	7 (42 %)
ЧЕСТО	4 (23 %)
СВАКОДНЕВНО	2 (12 %)

Теза: Поред интернет – портала у породици вијести читамо и из новинских издања нпр. „Бродских новина“, „Посавских новости“, „Дервентског листа“ итд. и остављамо их на дјетету видљиво мјесто.

Одговори: НИКАД	7 (42 %)
РИЈЕТКО	6 (35 %)
ПОНЕКАД	1 (5 %)
ЧЕСТО	2 (13 %)
СВАКОДНЕВНО	1 (5 %)

Теза: Моје дијете је добило сликовницу на поклон од одрасле особе.

Одговори: РИЈЕТКО	1 (5 %)
ПОНЕКАД	5 (30 %)
ЧЕСТО	11 (65 %)

Закључак: Више од половине дјете у анкетираним разредима је прије поласка у школу слушало како му одрасли чита сликовницу, макар понекад. У породицама се понекад и чита. Тако да сматрамо да је припрема дјете за развијање читалачких навика у основној школи, солидна.

3.3. Анкета за родитеље ученика од 2. до 9. разреда

Анкета за родитеље ученика од 2. до 9. разреда је обухватила: 100% анкетираних родитеља 2. разреда, 84 % 3. разреда, 100% 4. разреда, 100% 5. разреда, 73% 6. разреда, 94 % 7. разреда, 66% 8. разреда, 70 % разреда из којег је податка видљиво да учитељице у разредној настави итекако још увијек имају ауторитет који се у предметној настави губи.

РЕЗУЛТАТИ:

1. Своје дијете свакодневно са књигом у руци најчешће виђају родитељи 2. разреда и то 47 %, док родитељи ученика 9. разреда свакодневно виђају своју дјецу да читају тек њих 16%.
2. Негативан став о читању родитељима никада и ријетко истичу ученици 4. разреда и то 68%, док се тинејџери чешће жале на обавезу читања и у овој рубрици код њих проценат опада и најнижи је у 9. разреду, 19%. Мада има и ученика који се често жале на обавезу читања али је проценат далеко нижи од очекиваног, (испод 30%, за 9. разред).
3. Ставови са информативних портала сви узрасти заступају – понекад. Код куће читају наглас сви узрасти, различитим интензитетом, али према одговорима родитеља, чују дјецу да понекад прочитају понешто наглас.

Закључак: Најпозначајније што је показала ова анкета родитеља о читалачким навикама њихове дјеце јесте да родитељи у проценту преко 50% никада или ријетко могу чути међу фамилијом и пријатељима да вршњаци њиховог дјетета читају књиге. Понекад такву информацију чују највише родитељи ученика 3. и 4. разреда док је у 9. разреду 75% родитеља одговорило да никада или ријетко чују да се читају књиге међу омладином.

3.4. Анкета за ученике 2. разреда

Анкета за ученике другог разреда узраста који се тек сусреће са озбиљнијим читањем, је показала:

РЕЗУЛТАТИ:

Теза: Разумијем чему служи библиотека.

Одговори: ПОНЕКАД: 2 (10 %)
ЧЕСТО: 1 (5 %)
СВАКОДНЕВНО: 18 (85 %)

Теза : Одлазим у библиотеку за вријеме школског одмора.

Одговори: НИКАД: 4 (20 %)
РИЈЕТКО: 1 (5 %)
ПОНЕКАД: 3 (14 %)
ЧЕСТО: 1 (5 %)
СВАКОДНЕВНО: 12 (57 %)

Теза: Препознајем библиотекарку из своје школе.

Одговори: НИКАД: 1 (5 %)
РИЈЕТКО: 2 (10 %)
ПОНЕКАД: 1 (5 %)
СВАКОДНЕВНО: 17 (80 %)

Теза: Вјерујем да ћу читати књиге кад порастем и бити културно дијете.

Одговори: НИКАД 2 (10%)
РИЈЕТКО: 1 (5%)
ПОНЕКАД: 4 (19%)
ЧЕСТО: 6 (28%)
СВАКОДНЕВНО: 8 (38%)

Теза: Учим код куће.

Одговори: РИЈЕТКО: 2 (10 %)
ПОНЕКАД: 6 (28 %)
ЧЕСТО: 6 (29 %)
СВАКОДНЕВНО: 7 (33 %)

Закључак: Ученици млађег узраста дијеле велики полет у сусрету са понудама које могу наћи у школској библиотеци, али неки од њих ипак не вјерују да ће читати књиге кад порасту.

3.5. Анкета за ученике од 3. до 9. разреда

Анкета за ученике од 3. до 9, показала је сљедеће:

1. Ниједан од ових узраста не посјећује школску библиотеку свакодневно, као што то чине ученици 2. разреда.
2. Ученици разредне наставе често и готово увијек вјерују да

- ће прочитати цијелу књигу у којој је неке књиге из библиотеке, док ученици предметне наставе тако размишљају понекад.
3. Одређени проценат ученика прве двије тријаде свакодневно и често занима каквих књига има у библиотеци док ученике 3. тријаде разноврсност књига у библиотеци не занима.
 4. На тезу „Родитељи од мене траже и очекују да читам књиге“ у свим узрастима, негдје преко 60%, а у 9. разреду 35% анкетираних ученика је одговорило да родитељи то од њих очекују често и свакодневно.
 5. Али на тезу „Уживам у читању књига колико и у гледању филмова“ нижи узраст има већи проценат од треће тријаде, иако би требало да је трећа тријада вјештину читања већ потпуно савладала.

Закључак: Треба у школској библиотеци радити више на понуди за предметну наставу и то у договору са наставницима предметне наставе.

4. ЗАЈЕДНИЧКИ ЗАКЉУЧЦИ

Након проведене анкете и детаљне анализе добијених података закључујемо да:

- Ученици основне школе не мрзе читање књига и новина, већ оно међу њима није популарно.
- Родитељи ученика основне школе се такође као и наставници, труде да своју дјецу приволе читању и велика већина њих своју дјецу види као културне одрасле људе који читају.
- Дјеца из Лијешћа себе у 2. разреду често и свакодневно виде као одрасле, културне особе које читају, док у Броду дјеца истог узраста тако често не виде себе.
- Ученици 2. разреда у Лујешћу су навели да често и свакодневно уче код куће док је један број ученика из Брода навело да ријетко и понекад уче код куће. Ово можемо да објаснимо једино тиме што наша школа има седам група продуженог боравка и велики број дјеце је укључен у њихов програм. Водитељи добро раде свој посао и дјеца су код куће растерећена писања задаће, а неки можда чак и учења градива јер га савладају у школи.
- Наставници и у Лијешћу и у Броду отприлике у истом проценту виде читање као помоћ у савладавању лијепог изражавања и то у проценту око 80%, али има и оних који

нису потпуно сигурни да дјеци читање помаже у писању састава и лијепом изражавању.

- У прве двије тријаде ученике релативно занимају књиге у библиотеци док их у трећој не занимају и то је случај у обје школе.
- Деветаци не вјерују да ће књигу прочитати кад је посуде.
- Наставници у обје школе не чују или врло ријетко чују да ђаци причају о новим издањима.
- Родитељи опомињу своју дјецу на читање књига и жељели би да им дјеца више читају књиге и новине.
- Школска библиотека ПОНЕКАД помаже ученицима у остваривању задатака у савладавању градива и то је став нешто мање од половине предавача српског језика те га ваља поправљати.

5. ЛИТЕРАТУРА

1. Metoda ankete u obrazovanju – Forum za slobodu odgoja
<https://edukacije.fso.hr/seminar/metoda-ankete-u-obrazovanju-2025-37>

2. Истраживање др Јелене Стевановић: Лоше читалачке навике и оскудна лексика ученика и студената
https://pedagoskizabavnik.blogspot.com/2023/08/blog-post_11.html

3. Др Павле Илић, др Оливера Гајић и др Миланка Маљковић
„Криза читања“ : комплексан педагошки, културолошки и општедруштвени проблем Градска библиотека Нови Сад – Нова школа Београд; 2008

6. БИОГРАФИЈА

Драгана Црљић рођена је 4. маја 1981. године у Сарајеву. Основно и средњошколско образовање стиче на Палама. На Универзитету у Источном Сарајеву завршава студије као професор српског језика и књижевности. Тренутно је запослена у основној школи „Лијешће“ на радном мјесту библиотекар.

Бојана Шашлић је рођена у Добоју 22.10.1978. год. Основну школу и гимназију је похађала у родном граду, а Филозофски факултет одејек за српски језик и књижевност у Бањој Луци. Запослила се у Основној школи „Свети Сава“ у Какмужу на мјесту наставника српског језика и школског библиотекара. На мјесто директора ЈУ Народне библиотеке „Бранко Ћопић“ у Броду прелази 2013. год. Данас ради као школски библиотекар у ЈУ Основна школа „Свети Сава“ у Броду.